

[Gregersen.]

ner —, forekommer det mig, at denne Bestemmelse ikke burde findes. Retsforbundet anerkender ikke nogen Pligt hverken til at være Skolekommissionsmedlem eller Sogneraadsmlem eller Medlem af Nævningetinget, vi anerkender ikke disse Ombud som Pligter.

Det er saa meget desto mindre nødvendigt at have denne Pligt, som der ikke er nogen Tvivl om, at der er Folk nok, der gerne vil lade sig vælge. Desuden tror jeg dog, Meningens maa være at vælge de Forældre, der er mest interesserede i Skolens Arbejde; der kan ikke være vundet meget for Skolen ved, at man tvinger en uvillig til at være Medlem af Skolekommissionen eller Forældreraadet, eller hvad det nu er. Jeg kunde ønske, at denne Paragraf blev ændret, saa at den nævnte Pligt bortfaldt.

Hvad Valget af Skolekommission angaar, synes jeg, at hvis man mener, Skolen skal lægges saa nær ud til Befolkningen som muligt, burde Skolekommissionen vælges direkte af de interesserede; dette Valg burde ikke have været indirekte. Jeg ved godt, man anfører forskelligt til Begrundelse derfor, bl. a., at man saa ikke gør Valgene politiske. Men hvad vil det sige, at man gør Valgene politiske? Hvis man har samme Syn som en hel Mængde andre, udpeger man naturligvis en Mand af det Syn; men der er da ingen Tvivl om, at hvis f. Eks. Venstre vilde vælge politisk, vilde det alligevel blandt sine Tilhængere tage en Mand, der var skoleinteresseret, og Socialdemokraterne vilde gøre ganske det samme, saa at Valget alligevel blev et Valg med det for Øje at skabe den bedst mulige Skolekommission.

Jeg tror, det er forkert, at man ikke her har gjort Skridtet fuldt ud. I Praksis kommer det vel ikke til at betyde saa overmaade meget, om disse Valg er direkte eller indirekte; men direkte Valg vilde have vidnet nok saa meget om Tillid til dem, der skal vælge. Og af Frygt for, at der skulde blive for mange Valg i Kommunen, behøvede man ikke at undgaa det; thi nu falder Hjælpekassevalget bort, og saa kunde Valget til Skolekommissionen være gledet ind i Stedet for.

Naar Talen er om, hvad Skolekommissionen skal have Bemyndigelse til, synes jeg, den burde have Bemyndigelse til at udarbejde Forslag til Undervisningsplanen; maaske ikke Skoleplanen, men Undervisningsplanen. Hidtil har Skolekommissionen ikke haft overmaade mange Opgaver. Den har haft den Opgave at møde til Eksamen

og at høre paa de Ubehageligheder, der kunde komme, hvorimod den ikke har haft nogen som helst Ret, naar der skulde foretages Valg af den Lærer, der skulde ansættes i Skolekredsen. Saa kunde de sidde og høre paa, hvordan Sogneraadet forhandlede, og se paa, hvordan det stemte. Jeg ved dog godt, at Praksis mange Steder har udviklet sig paa anden Maade, saaledes at man har taget det Hensyn til Skolekommissionen, som var naturligt.

Jeg hilser med Glæde, at Skolekommissionen nu faar Indstillingsretten, og jeg hilser med endnu større Glæde, at Forældreraadet træder til. Jeg kunde ogsaa have ønsket, at Forældreraadet overalt var blevet en ved Lov fastslaaet Institution; men jeg for min Part tror, at det i Praksis ikke har noget at sige, for hvor der er en skoleinteresseret Kreds — og det kommer der altid, naar Forældrene faar nogen Ret, med Ret følger Interesse —, vil der sikkert i Løbet af ganske kort Tid, naar denne Bestemmelse kommer til Befolkningens Kundskab, alle Vegne opstaa saadanne Forældreraad.

Og da Forældreraadet nu er paa 3 Medlemmer, og de smaa Skolekommissioner er paa 5 Medlemmer, og der ved Valget af de smaa Skolekommissioner skal sørges for, at der kommer mindst 1 Medlem fra hver Skoledistrikt, vil det praktisk talt sige, at der i en saadan Skolekommission plus Forældreraad ved en Lærerindstilling vil være mindst Halvdelen fra Distriktet om at vælge Læreren. Det vil i Virkeligheden sige, at Distriktets Beboere faar den afgørende Indflydelse paa, hvem der skal være deres Lærer.

Det bliver jo knap saa godt, hvor en Skolekommission bestaar af 9 Medlemmer, for der er stadig kun 3 Medlemmer af Forældreraadet; men det vil vel gaa saaledes, at Skolekredsen med dette Lovforslags Vedtagelse virkelig faar den fulde Indstillingsret. Det er ogsaa rigtigt, at hvor der opnaas fuld Enstemmighed, skal den Mand kaldes, om hvem Enstemmighed er opnaaet.

Der er jo en ny Afskedigelsesparagraf i denne Lov, som kun berører Medlemmer af Rigsdagen. Hvis denne Paragraf er sat ind af Hensyn til Befolkningen — og det hævdes jo —, er jeg ikke ganske sikker paa, at den skulde have den Form, den har. Jeg tror, den vil blive en Uro-Paragraf, skønt det kun vil komme til at dreje sig om forholdsviis faa Tilfælde. Jeg tror ikke paa, at en Lærer, naar de 6 Aar er gaaet, vil kunne modstaa det moralske Tryk fra Befolkningen, hvis den ønsker ham fjernet. Men jeg tror paa den anden Side, at dette Tryk vil blive udøvet noget forskelligt i de forskellige